

6 'ש"ת נדע ב'פוד' י"ד ס' נ"ה , ו'אור' א"נ... ש'נ' ת'ר'א'פ'

פנ"ב און שפאסיור בעונת פוסת זריק לפיות מפ"ת לכ"ז ש'נ' פ'חש'ש ש'נ' ת'ר'א'פ' סותר לחזקת כפרה (וכמו ש'נ' חוש'ש'ן לש'נ'א י'מות ל'ג'ב'י פ'נ'ת'ן ל'א'ש'ת'ו ג'ט ע'ל מ'נ'ת ש'י'ח'וד ש'פ'ה א'ח'ת ק'וד'ם ש'י'מות ש'א'ס'ו'ר'ה ל'ו מ'י'ד מ'חש'ש ש'נ'א י'מות -ו'א'צ"פ ש'י'ש ל'ו ח'זק'ת ח'י) -ו'כ'ל פ'א'ח'ל'ו'ק'ת א'ס ו'ס'ת'ו'ת ד'א'ו'ר'י'י'ת'א' א'ו ד'ר'ב'נ'ן פ'י'א' א'ס א'ח'ר'י פ'א'ו'נ'ג א'נ'ן ח'וש'ש'ים ש'נ'א ר'א'ו'ת'ה -א'ב'ל ל'פ'י מ'פ' ש'ר'א'ו'י'נ'ן ב'ר'א'ו'נ'י'ם ר'ק פ'ר'מ'ב"ס ס'ו'ב'ר כ'ן. ו'ש -י'א"כ- ל'פ'ק'ש'ת ל'מ'פ' ב'א'מ'ת ל'פ'י ר'וב פ'ר'א'ו'נ'י'ם א'י'ן ח'וש'ש'ים ש'נ'א ת'ר'א'ו'ת ב'ש'ע'ת ו'ס'ת'ה פ'ר'י י'ש ל'פ' כ'ב'ר ח'זק'ה ל'כ'כ'י? ו'ל'כ'א'ו'ר'ה ז'י"ל ש'ב'ש'ע'ת ו'ס'ת'ה ש'נ'א ש'כ'ב'ר פ'ו'ח'ז'ק'ה ל'ר'א'ו'ת ב'ז'מ'ן פ'פ'ו'א' ל'כ"ז ע' א'ס'ו'ר'ה מ'פ"ת (ו'א'פ"י ב'ל'א .ו'פ'ז'ר'ת'ס'י' -ו'ל'כ'ן ב'א'מ'ת ד'ר'ש'ו מ'ו'פ'ז'ר'ת'ס'י' ד'א'ס'ו'ר' ע'ו'נ'ג פ'ס'מו'ך ל'ו'ס'ת' .ש'ב'ש'ע'ת ו'ס'ת'ה ש'נ'א א'ס'ו'ר'ה כ'ב'ר מ'ד'ו'י'ן ח'זק'ה) .ו'א'פ"י ל'ר'ש"י פ'פ'י'ת'ר ב'ו'י'ז'א ל'ד'ר'ק פ'ו'א' ב'ע'ו'נ'ג פ'ס'מו'ך ל'ו'ס'ת' א'ב'ל ע'ל'א ב'ש'ע'ת ו'ס'ת'ה ש'נ'א .

7 'ש"ע י"ד ס' קפ"ד סע"ף י' ורמ"א ... תע"ב , ו"א... , וש"ק ס"ק כ"ט

צ'יק'ר פ'ד'ו'ן כ'ר'ש"י .פ'מ'ח'מ'ר כ'ת'ו'ס' ת'ע"ב , ו'ל'כ'ת'ח'ל'פ' ח'וש'ש'ים ל'נ'פ'ו'ק"י ע"כ .ו'ו'י'ז'א מ'ע'צ'יק'ר פ'ד'ו'ן ק'י"ד ש'פ'ח'ו'י'ב ל'פ'ר'ו'ש ב'ש'ע'ת ו'ס'ת'ה ש'נ'א ד'א'ו'ר'י'י'ת'א ו'כ'ס'ב'ר'ת' נ"ג .ב'ע'ו'נ'ג פ'ס'מו'ך ל'ו'ס'ת'ה י'ש ח'י'ו'ב ל'פ'ר'ו'ש מ'ד'ר'ב'נ'ן -ו'ב'ו'י'ז'א ל'ד'ר'ק פ'ק'ל' .ו'א'ח'ר'י פ'א'ו'נ'ג מ'ו'ת'ר'ת ע'ס א'ס ל'א'ו' ב'ד'ק'ה ע'ז'מ'ה ש'פ'ר'י י'ש ל'פ' ח'זק'ת כ'פ'ר'ה .ו'ל'כ'ת'ח'ל'פ' ח'וש'ש'ים ע'ס ל'ש'י'ט'ת פ'ת'ו'ס'י' א'ח'ר'י ש'ע'ב'ר ע'ו'נ'ת פ'וס'ת פ'וס'ת א'ס'ו'ר'ה ע'ד ש'ת'ב'ד'ו'ק מ'ע'ד'ר'ב'נ'ן א'י'ן ל'פ' ח'זק'ת כ'פ'ר'ה .ו'ש'ל'א פ'ת'ירו ת'ש'י'ש ב'ו'י'ז'א ל'ד'ר'ק א'פ"י ב'ע'ו'נ'ג פ'ס'מו'ך ל'ו'ס'ת'ה .

בצ'יק'ר ד'ן פ'ר'י'ש'ה ב'ע'ו'נ'ג פ'ס'מו'ך ל'ו'ס'ת'ה נ'ח'ל'ק'ו פ'א'ח'ר'ו'נ'ם מ'פ' ב'ד'ו'ק א'ס'ו'ר-

8 'ש"ע י"ד ס' קפ"ד סע"ף ב' , ... בלבד' , ו"ז ס"ק ע' , ... נ"ח'י פכ"א'

ל'פ'י מ'פ' ע'ו'נ'ג פ'ו'ס'ק'ים כ'ר'ש"י ע'ס ב'ע'ו'נ'ת פ'וס'ת י'ש ל'פ' ח'זק'ת כ'פ'ר'ה ב'ו'ד'א'י ל'א' ש'י"ך א'י'ס'ו'ר .ל'א'ו' ת'ק'ר'ו'ב , ו'מ'פ' א'י'ס'ו'ר ז'ה ת'ש'י'ש ב'ל'ב'ד' -ו'ל'א'ו' ש'פ'ע"ז א'ס'ר ח'י'ב'ו'ק ו'נ'ש'ו'ק מ'חש'ש ש'י'ב'י'א ל'ת'ש'י'ש -ו'כ'ו' מ'י'נ'ו ש'פ'א'ב'ל א'ס'ו'ר ב'כ'מ'פ מ'י'נ'י ק'ר'י'ב'ה ב'א'ע'ת'ו מ'חש'ש ש'נ'א י'ב'א ע'ל'פ' .

4

<p>וּבְבַל מקום צין למר צין למר אפילו למאן דאמר וסתות דרבנן אפילו צריא לה שלא ראתה אסור לה לשמש משהגיע וסתה כל אותה עונה, כיצד אם רגילה לראות בסוף היום או בסוף הלילה אסור לו מאותו עת עד השכה או מאותו זמן עד זריחת השמש. ואיסור זה [ג] מן התורה מדכתיב והזרתם את בני ישראל מטומאתם [ד] לפי שדרכו של דם לנצל בהרגל המשמיש. וכן צחצי יום אסור מאותו זמן עד השכה וכן בתחילת היום אסור לו עד השכה וכן צחצי לילה אסור לו עד זריחת השמש וכן בתחילת הלילה אסור לו עד זריחת השמש. כללו של דבר לעולם אסורה לו אחר וסתה עונה וכמה עונה אותה יום או אותה לילה פעמים זמן מרובה פעמים זמן מועט לפי שעת עונת הוסת. ולעולם אינה מותרת לו בעונה ואפילו צריא לה שלא ראתה</p>	<p>ואיסור תורה הוא זה. יאצל לפני וסתה בעונה זו כגון למודה לראות בסוף היום או צאמצע היום לענין שעות שלפניו צאומה עונה דהיינו מתחילת היום (לענין שעות שלפניו), [וכן] אי רגילה לראות בסוף הלילה או צאמצע הלילה לענין שעות שלפניו צאומה עונה דהיינו מתחילת הלילה, הא כפלוגתא דלמאן דאמר וסתות דאורייתא ומתקינן לה בודאי רואה האי קרא דוהזרתם אתאי לעונה זו שלפני וסתה ולמאן דאמר וסתות דרבנן איסור עונה זו שלפני וסתה דרבנן וקרא אתאי לאיסור עונה שלאחר וסתה ואע"ג דלא חזאי.</p> <p>והיינו דשרו ליה רבנן ליוצא לדרך לפקוד את אשתו ומסתמא אפילו צריאה משמע, ומשום דעונה זו לפני וסתה דרבנן שרו ליה רבנן ציוצא לדרך, [ו] ומכל מקום לא התירו אלא ליוצא לדרך בלבד אצל לא לנא מן הדרך. והכי הלכתא דוסתות דרבנן.</p>
--	--

6

ואומר אני אף שנחלקו תנאים ואמוראים אם וסתות דאורייתא או דרבנן אין טעם פלוגתתם דלמ"ד וסתות דאורייתא אז מן התורה לא אמרינן חזקה אורח צמנו צל ועיקר חזקה זו תהי' לדידי' רק מדרבנן א"ו גם לדידי' חזקה זו היא ככל החזקות שבש"ס וחזקה מן התורה היא כדאמרינן בפ"ק דחולין אלא דנגד חזקה זו היא חזקת האשה שבחזקת עברה עומדת ולכך מן התורה אוקמינן חזקה להדי חזקה וזהו טעם המ"ד וסתות דרבנן:

והנה כבר נודע אוקימתא דרבא במסכת גיעין דף כ"ח ע"ב לשמא מת לא חיישינן ולשמא ימות חיישינן ופי' רש"י דשמא מת הוא נגד החזקה אצל שמא ימות לא מרעינן החזקה צהכי. ופירוש הדברים דאדם יש לו חזקת חיים כמו שהי' חי עד עתה עדיין חי הוא אצל אין לאדם חזקה שלא ימות שהרי ודאי ימות פעם אחת ולכך בכל שעה חיישינן שצרגע זה ימות וכאשר כבר עברה השעה שוב לא חיישינן שמא כבר מת. וזה פשוט. ומעתה גם צבי אשה דכל אשה יש לה חזקת עברה שהרי עכשיו היא עבורה ולא חיישינן שמא כבר נעמאה בעומאת נדה שזה נגד החזקה אצל אין להאשה חזקה שלא תראה נדה אחר שעה שאין צה חזקה שהרי צפעם אחת עתידה לראות נדה שהרי לא תהיה עבורה לעולם ולכך איכא למיחש בכל שעה שמא תראה.

אזר אכלה בצנן עונת פפרישת פיא ne טינן ברואונס פיא לענן איש פסתפקת בדיוק מתי פיא רואפ-

14 הצעי פנש דפרואב דער תקון פוסתות ,ופיכא דרעי'ה... נד'פ'

דפי פנעס שדפנען בדברי פראב ד פסק שפראב בשעת פנף enn - iic ice אקבוא ס פיא רואפ דפני פנף או אחריו - איסורה ביום ודא בעי'ה שדפני

15 סדע פאחדוקת דרבינ זרחי פולו עע פראב ד אות י

בנסח הצעי פנש שראפ פרז'ה פ' כתוב דפחחיר בעי'ה וביום ,ופרז'ה חלק ע'זו

16 ש"ע י"ז י"א י"א קפ"ד סעיף ד , ותורת פשעים אות י"א

פש"ע פסק דפקד כפרואב ד שדפנען וכרז'ה , ותופ"ש פחחיר כנו פראב ד ש"ה בפני פרז'ה .

5 מורי אב"י העזרי"א אמר לי שרגילים

לפרוש סמוך לווסתה כ"ד שעות שאם רגילה לראות ביום פורש ממנה כל הלילה שלפניו ואם רגילה לראות בלילה פורש ממנה כל הלילה והיום שלפניה

⁸ וס"ל

להאור זרוע דכיון דפשטא דלישנא דרבי ירמיה דקאמר לזרין לפרוש סמוך לווסתה משמע עונה אחריתא דהיינו יום ולילה שהן כ"ד שעות כך ראו לכל אדם לפרוש כ"ד שעות דאע"ג דאמר רבא הלכה כרבי יהודה אומה עונה טפי לא ודאי כך היא ההלכה אבל ראו להחמיר שלא מן ההלכה והיינו טעמא דשמא חרשה עס הנץ החמה ותהא סבירה דחויא נסוף לילה והיא לא חויא אלא בתחלת היום א"נ איפכא תהא סבירה דחויא בתחלת היום והיא לא חויא אלא נסוף לילה הלכך לעולם זרין לפרוש יום ולילה.

וגרמא דלפעני"ד דכך ראו לנהוג בחומרא זו דאור זרוע

דאין ספק שכן היטה קבלה צידו מפי הזקנים ודלא כצית יוסף דכתב דאין טעם ושורש לדברים אלו והאגור גם הוא כתב דחומרא יתירה היא אבל לפי הטעם שכתבנו ראו ונכון לנהוג חומרא זו וכך שמעתי צ"מ חרפי שהירא דבר ה' נהג מעולם בחומרא זו:

¹⁰ וביום הוסת של חשבונה שרגילה לראות בין בוסת קבוע ובין בוסת שאינו קבוע צריכה לפרוש מבעלה כל היום אם היא רגילה לראות בין ביום ובין בלילה וכדמצוי ביותר אצל הנשים שלנו דעונה דידה כעונה אריכתא דמי דהיינו כל המעל"ע ואם רגילה תמיד לראות או ביום או בלילה תפרוש רק אותה עונה בלבד וראוי להחמיר ג"כ חומרת האר"ז המובא בש"ך יו"ד סימן קפ"ד סק"ז לפרוש עונה אחת סמוכה לעונת הוסת אם לא במקום הצורך

¹⁴ והיכא דרגילה למיחזי בהנץ החמה **13 גופיה, אי נמי דלא קים לה במילתא שפיר ולא ידעה אי קודם הנץ החמה אי לאחר הנץ החמה, איכא מאן דאמר דנקיטנין בה לחומרא ואסורה כל הלילה וכל היום. ואיכא מאן דאמר כיון דוסתות דרבנן כל שכן סמוך לווסתה, הלכך הוה ליה ספיקא דרבנן ולקולא, ולא חיישנין אלא ליום שהוא ודאי בימי נדתה. ומסתברא כוותיה. מיהו להווא גוונא מיהת איבעי ליה לאיניש למיחש כי היכי דלא ליתוי לדי איסור נדה ¹⁴.

¹⁵ י. עוד כתב הרב : והיכא דרגילה למיחזי בהנץ החמה או לאחר הנץ החמה ודאי נקטינן לחומרא ואסורה כל הלילה וכל היום.

נראה לי בזה טעות סופר, ובעיניי כך היא הצעת הדברים : ולא ידעינן אי קודם הנץ החמה או לאחר הנץ החמה. מ"מ קשיא לי אם יש ספק בדבר אין זו רגילה לראות בהנץ החמה ואין לנו קביעות וסת מספק אלא בדבר ברור, ואם היא רגילה בהנץ החמה אין בזה ספק ובידוע שהוא יום ואמאי נקטינן לחומרא, ולא מצינו חומר זה בדברי רבותינו להיות אסורה כל הלילה וכל היום אלא ביום או בלילה, ועוד הא הוא דאמר וסתות דרבנן וספק דדבריהם להקל ³⁴, ולא ירדתי בזה לסוף דעתו כלל.

למדן שמדאורייתא איסורה אישׁ לבצע בהשגת וסתת מחשש שנתחבר, ויש מניחם לפרוש כח פאונד-
לרמב"ם מפ"ת, דרש"י ותוס' מדרבנן (דרש"י לכ"ז, וסתות דפי מה דקי"ל כמ"ד וסתות דרבנן), ולרא"ש
משגת פוסת וד סוף פאונד מפ"ת ומתחלת פאונד וד שגת וסתת מדרבנן. חו"ה מפחית לפרוש יש גס חיוב
בדיקה -דרש"י ר"ף ורמב"ם לכתחלה ואם לאו בדקה אדין פו"ב בחזקתה, ולתוס' לציבא מפ"ש שאחרי
אנת פוסת כבר אין דה חזקת אפרה וחיילן שנת אורח בזמן בא. לבלבד קי"ל כרש"י ויש מחמירי
לשיטת התוס'.

השו"ע בסי' קפ"ז אוסק בכללי הפרישה באונד הפסוק לוסת, ושם פביא שישנן נשים שחזקתן מוסלקות דמים
ואפי' אם קרה וראו דם אונד אומרים שפואו מקרה חרי"ג ואין לפרן לחשוש לאותו זמן לחודש פבא. אחרי דין
המוסקת דמים חוזר השו"ע לדין שאר הנשים - נשים אענין מוסלקות דמים-

1' עו"ע ו"ד סי' קפ"ד סעי' ט', ורמ"א

אשה יש לה וסת קבוע - דהיינו שהחזקה לראות באותו זמן כל חודש - דפי' התוס' אבדה את חזקת
אפרתה בבא פעת, וכן פדין מדרבנן באשה שאין לה וסת קבוע ופי' יום שלשים מראייתה פאחרונה (את
פדין פדה נראה באריכות לקמן). אב"ד אשה שראתה רק פעם אחת ביום מסויים אפי' שנראה לקמן
שהפכה תח"ב פרישה לחודש פבא מחשש שנתחבר וסת לאותו יום בעתה, בכל זאת אפי' דפי' התוס'
אדין אומדת בחזקת אפרה אד שתקבע פוסת לאותו יום (ע"י ראייה באותו יום ג' פעמים בר"פ). ולכן, אונ
שמחמירי לשיטת התוס' שאיסורה אד שתבדוק, אוסרים אותה קודם בדיקה אם אבר יום וסתה פקבוע או
יום ג' מראייתה פאחרונה.

2' חוות דעת סי' קפ"ד אות ט' בביאורים... אותה שפ"ג, ובסוף, אונג...

פחית לכתחלה (ואפי' דפי' רש"י) פואו לבדוק בשגת וסתת שנת, ובאשה שאין לה זמן קבוע בתוך פאונד
שפי' רואה בו פרי חידש הש"ק שכל פאונד נקרא שגת וסתת - וסובר פחית שיש לה לבדוק כל פאונד!

3' ע"ק סי' קפ"ד ס"ק כ"ג, וט"ז ס"ק י"ב

שיטת פב"ח פואו שלפי' התוס' אם לאו בדקה מיד אחרי שגת וסתת שנת, וחשש לו הש"ק נמ"א שלפי'
הש"ק - דפי' מה שראינו בחו"ד - אם לאו תחזיק מוכ באותו מקום כל פאונד (כשיש לה וסת קבוע או ביום ג'
לראייתה) איסורה בדיעבד! (אבל יש לסמוך או אע"פ ש"ז שחולק אד פב"ח, או אד רע"א לציט שחולק אד
איקר דיון של הש"ק שכל פאונד נקרא שגת וסתת, ויש גס מקום לציין בדברי פחית שפ"ג הש"ק יפ" חו"ב
בדיקה בכל רצ מלפוסת - אול"ט גס דפי' הש"ק די בבדיקה אחת תוך זמן פוסת.)

4' שו"ת אגרות משפ חלק ו"ד ט' סי' נ"ח, ובמשך... (פבדיקה)

ר' משפ אצן עש גס דפי' פב"ח אם לבשה לבנים פדוקים לבשרה אין מקום לאיסורה בדיעבד שפי' לא שייק
לומר אורח בזמן בא ונפ"ל לאר"י.

5' חוות דעת ביאורים סי' קפ"ד ס"ק י"א

פחית פוסתפק אם בדקה את אצ"מ פאונד פוסת ואבדה את אד פבדיקה - מפ"ש שבלשון פחית, ולאו
פרישה שנת שאם פיתה מר"ש פיינן אומריס חזקה אורח בזמן בא ופיתה שנת - ופרי' כאן ששגתה
בדיקה יש לחשוש שפיתה פרישה וכו' ש"מ דפי'.

6' פתחי תשובה שם אות י"ח... או מ' רע"ט פואו

פתחי תשובה פבין שסקנת פחית פואו פואו לחומרא (שכ"כ בחידושים), ופוס"י שלפי' זה גס פבטי"ל מ"ם
בזמן פוסת יש לפחמיר.

7' פרישה סי' קפ"ד ס"ק י"ח, דאלו דמוכח... מחשש נדה

דפי' פרישה אם פתרח"ב באותה מקום ביום פוסת (כשיש לה וסת קבוע) שנת גס אם בדקה אחרי
פוסת ומ"א פורה.

8' חזון איש ו"ד סי' פ' ס"ק כ"ב, ופלכך...

דפי' פחית אפ"ה אפ"ה אם בדקה פעם אחת פאונד פוסת ואפ"ה אחרי אונת פוסת - ואפ"ה אם
פתרח"ב ופי"ל מ"ם.

אד כאן אסקנו בדין פרישה - בירור פדינן לכתחלה ובדיעבד בבא יום פוסת, ופגדרת, אונד פוסוק
לוסתה, אב"ד יש לדעת שכל כ"ל ראיית דם מחייב שנחשוש לראייה בחודש פבא -

9' בע"ט הפנע להראוב"ד סוף שער פכתמים, ונראה... ראי' פ

פראוב"ד חידש שאין חוששים לוסתות מחמת ראיית כתמים, ואפי' שנתחבר מדרבנן לאו פחמירו אד פכתמים
למת לפרן דינן וסתות.

דין זה ראינו בשו"ע לציט בהלכות כתמים -

10' עו"ע ו"ד סי' ק"ט סעי' ג'

גס במ"א אד דם אד אענין בדין אין דין וסתות וכו' שראינו לציט שהפכה כרוב ראשונים שפחית את דם
יותר מכשרים אד אד שאינו בדין שנתחבר מוש כתם בלבד, ודוקא בבדיקה באד פבדוק יש דין וסתות.
(ממעות לשון פראוב"ד ממנה נלקחו דברי השו"ע פואו שפ"ג פבדוק שייק קביעת וסתות - אב"ד לא
שפ"ג לחשוש במ"א אד דם באד בבדיקה לחודש פבא לוסת שאינו קבוע.)

ופנה, פאחרונ'ס מסתפקים באצטעלע דער -למנה באמת לא חששו חז"ל בכתמים משום וסתות. פאך זעל פאן שפאך דס שלא בפרשע ובודאי ספורת מפר"ת (וכסמאול), או בלעל שלא ברור שפדס בא מפקור בכלע שפרי פדס נמלא אל בדיע בלבד (וכדברי ר"ע במשנה) -ונפק"מ באשפ שראותו דס בשפע וברור שפאך דס פאחזור ובא מפקור אבא לא פראשע ביביאותו. שלפי אעס פראשן אינע חוששת משום וסתות לחודש פבא אבא לפי אעס פשני כן חוששת. באצ"מ פכריע את פספק נכח דין אצ איון בדוק-

"ש"ת אצרות משפ חלק ו"ד ג' ס' נ"ו, פנה... שי"א"

בבדיקת אצ איון בדוק פרי יש חשש פרגשע ובכל זאת אין וסתות -אוי"כ מפורש שדין וסתות אין תלויים בפרשע אלא באס ידוע שפדס בא מפקור. וילא שישנן שני סוגי דס דרבנן- דס שבדאי בא מפקור אבא שלא בפרשע, ואצ"פ שפאך ספור מדאורייתא יש בו משום וסתות -וכתם פנמלא אל בדיע מדרבנן מחשש אבא בא מפקור אבא אין בו משום וסתות.

7

דאף דמוכח מהבית יוסף דאפילו זיש לה וסת קצוע סגי לה בצדיקה דלאחר זמן היינו דוקא שלא נשתנה עניינה אצל קנחה פניה של מעה זיני זיני ולא כוונה לראות צאותה פעם אס היה דס בדבר שקנחה זו או שרחה זיני זיני פניה של מעה ודאי לא סגי לה בצדיקה של אחר כך לזאת זו מחשש אורה צמנו צא ולאסורה לצעלה מחשש נדה

8

והלכך סגי בצדיקה צעונת הוסת אפי' פעם אחת ואס לא צדקה צודקת אחר הוסת אפי' אס צדקה חוך הוסת ואצד העד או העילה מ"ר חוך הוסת כל שצדקה אחר הוסת ומלאה טהורה היא טהורה וזה מצוהר בלשון העוש"ע שאילו היה הדין דאס העמ"ר היא עמאה ודאי לא היו סותמים כיון דהדבר מזוי ועל הרוז לא היתה מועילה הדיקה ואיך השמיטו הפוסקים עיקר זה ואף אס צדקה לאחר הוסת ונאצד העד צודקת פעם שני' ואף אס רחצה כל בית הסתרים צודקת אחר רחיצה וטהורה.

4

ובמשך עונת הוסת שלה תבדוק עצמה כמה פעמים ועצה טובה שתלבש בגד לבן הסמוך בהידוק יפה לגופה כל אותה עונה וקודם השינה אפילו אס הוא אחר היום תבדוק בחורין ובסדיקין (והטעם פשוט דלענין החשש דשמא יצא ממנה דם לחוד היה נמצא על בגדה, ולענין החשש שמא יצא הדם לבית החיצון שטמאה אף שלא יצא לחוץ הרי בהבדיקה אפילו אחר היום היה נמצא זה על הבדיקה)

9

ונראה לי
אע"פ שהחמרנו על הכתם ועשינו אותו כראיה לענין שבעה נקיים לכל דבר, אעפ"כ לא נחמיר עליו לחוש ליום מציאת הכתם כמו שהיא חוששת ליום ראה.

11

הנה בסימן ק"צ סעי' ג"ד מפורש דאין בכתמים משום וסת, אבל עיין בט"ז ס"ק מ"א דמשמע דהוא משום ספק דשמא אינו מגופה, ולא משום דלא היה בהרגשה דהא מדמה כתמי עד שאינו בדוק שהוא ספק שג"כ אין בו משום וסת אף דישם הוי הספק גם להרגשה, והוא משום דראיות דם אף בלא הרגשה שהיא טהורה מן התורה היו קובעין וסת, וכן מסתבר דהוסת הא הוא ענין טבעי שלכן אף שחסר לה ענין ההרגשה דעכ"פ כשבא הזמן שיוצא הדם הדרך שיצא,

מנדן שפאשע בחזקת ספרה צומדת צד שתרטיש או שתרואו -ולפי פתוס' צד שעת וסות. כל צד פוא
בלגע דאסויר ופיתר לבצע. אבדל לעבי אונאפו ופאר חייבו אונתפ חז"ל בבדיקות תמיד. פחילוק בין אוסור
למאכא אינע מפורש במשנה אלכא בדברי פנא-

1' צד ד' י"א א"א במשנה, ופאמאס... ביתפ', ורש"י

יש חיוב בדיקה פאמאס כל יום -שחרית וצרבית, וגם קודם תשמיש

2' ע"ב א"א, אחר רבי זירא... כל לבצע דא בעי בדיקה, ורש"י

המשנה חייב בדיקה לכד אש קודם תשמיש, ומאכא מחלק בין אש יש דה וס דאין דה וס- ופי' ר'
אבא שמשאכא דא בא דפקד אלכא באש יש דה וס ופיא ישנה, ופמשנה שאיננה מחלקת בין יש דה וס
דאין דה וס איירי באש כשפיא צרה. -ופקשה פנא' צד ר' אבא מנה דא תירי' שפמשנה שאיננה
מחלקת בין יש דה וס דאין דה וס פיא לעצנן אפרות בלבד, ומאכא מקד' ביש דה וס פוא לעצנן אש
שין דה אס בפרות ואס יש דה וס מותרת לבצע דא בלכא בדיקה קודם תשמיש? -מנה פוכיחה פנא'
שלפי ר' אבא סובר משאכא אס איננה אסוקה באפרות אין שום חיוב לבדוק קודם תשמיש אפי' אס אין דה
וס. (פנא' דה בדיקה קודם תשמיש באפרות -אשר לכאורה אין קשר בין אפרות לתשמיש -"ד
חז"ל פילאו פקפוק בחזקת ספרה דה אש פאסוקה באפרות ומאכא דא לבצע אסוקה צד שתבדוק.)

3' ע"ב א"א, ת"ר אש... פן תקנה'

דפי רבי מאיר אש שאין דה וס אסוקה דפנא אס נשאת תכא מפני שתמיד יש לחשוש אכא תראו.
ור"ח בן אנטילענס מתיר צ"י בדיקה (את הפירוש דה שני צדים נראו לקמן)

4' ע"ב א"א, רב יודא אחר משאכא... דא מתני פא', ורש"י ד"ה אן... פא דרב יודא'

רש"י פ' כאן שלכ"צ סובר משאכא שלבצע א"י בדיקה קודם תשמיש ופא' אש פאוסקת באפרות א"י
בדיקה אכא אין דה וס, וצד משאכא ר' יודא בשם משאכא שפפככ פיא כר"ח בן אנטילענס ש"ריכא
בדיקה -פוא באוסקת באפרות בלבד, וצ"ז שאולת פנא' א"כ מה פוס' ר' יודא צד דברי ר' אבא לעיל
-ותירי' שדא בא דפוס' כלום אלכא ששני פאמאכא קבלו את הפלכא בעסחאות שונת -ר' אבא
כפירוש דה משנה, ור' יודא כפוסק פלכא במחלוקת ר' מאיר ור' חננא.

5' ע"ב ברש"י, ואית דפארש'...

דפי פשיטא פשני' ברש"י חולק ר' יודא כאן צד ר' אבא וסובר שלכא חילק משאכא בין אכא דאסור,
ואש שאין דה וס חייבת בבדיקה קודם ולכאחר תשמיש אפי' אס איננה אוסקת באפרות.

וא"כ יש דע מחלוקת בין ב' פפירוש' ברש"י אס למשאכא יש חיוב בדיקה קודם ולכאחר תשמיש דאש שאין
דה וס.

6' רא"ש צד פ"א סי' פ', ורבינן חננאל... שסתר רש"י, ככ פי' נראו...

רבינן חננאל פי' כח פאית דפארש' ברש"י יש מחלוקת אמאכא בדברי משאכא, ופסק כר' יודא
ש"ריכא בדיקה לבצע דא אס איננה אסוקה באפרות, ופרא"ש חש דבריו.

7' רמב"ם פרק ד' אוסורי ביאופ דל' ט"ז, ואש שאין דה... דאחר התשמיש'

רמב"ם פסק כדברי רבינן חננאל ופ. שני צדים' במשנה פירוש דפני וצחרי תשמיש

8' רי"ף כתובות פי"א (ס' צ"ב), גרסינן בנדה... אולמית (תנינא), ווס משנה...

דפי רי"ף פפסע במשאכא כ"ג ר"ח -אבדל דפי רי"ף פ. שני צדים' שנהפם דאחר תשמיש -עס פיא דא
בצע בודקים את אכא. רי"ף פוס' שאחר שפוחקא צ"י בדיקה ט' פאמאס (צ"י בדיקה פבצע ופאש)
שאיננה רואה ממת תשמיש שוב איננה ש"ריכא לבדוק דאחר תשמיש.

ולכאורה -יש פבדל בין גישת רי"ף בעצנן דגישת רמב"ם, שלפי רמב"ם אש שאין דה וס קבוצ תמיד
חוששים אכא ראותה ולכן בודקת דפני תשמיש דפתיר תשמיש וצחרי תשמיש בודקים צד פאס ממש
שראותה ממת תשמיש. דפי רי"ף מותרת לבצע דא בלכא בדיקה שפרי יש דה חזקת ספרה, אבדל אצרי
שאין דה וס קבוצ פתלוי בזמן יש מקום לומר שאולי אצד פאש פצאת פוא שמה שארס דה לראות פוא
פתשמיש -ואצרי שפוחקא שאיננה רואה ממת תשמיש שוב אין דה חיוב בדיקה בשעת תשמיש.

9' ש"ע י"ד סי' קפ"ו סעיף ב' דברי המחבר

פשוט פולך בגישת ר"ח -את פירוש דה רי"ף פיא סתם (שפוא אקיר פדין) וא"כ פביא את פירוש
דל רמב"ם -אלכא בגישת רי"ף פוס' שבדקת אס דפני תשמיש (בב"י מנדן כן ברי"ף כדי דתירי' את
קושיות פראשונם דה רי"ף)

10' ע"ב ע"ס ס"ק א', אבדל באמת... שם מקומה', אבדל פאמת... א"י בדיקה כלד'

דפי פש"כ פסק רי"ף כפי' פראשון ברש"י וא"כ שום בדיקה לבצע אס איננה אסוקה באפרות. וא"כ יש דע
מחלוקת ב"י ור"ח אס אש שאין דה וס חייבת ב' בדיקות דפחזיקה באיננה רואה ממת תשמיש, ולפי
רמב"ם דעולס לעונא בדיקה דפני וצחרי תשמיש.

11 "עו"ת תרומת פדן סי' רנ"ז ... קודם פארבע אער יוס'

אשפ שר'ע'ע לראות לא פחות ממספר מסויים של ימים אחרי אביע ד'נע תוך אותו זמן כאילו יש ע' וס' וכו' בדיק' עכ"ע.

12 "עו"ע יו"ד סי' קפ"ו סעיף ע', ופתחי תשובה אות ד'

פפ'עכ' פ'יא כ"ע בתפ"ד אין פאשפ לריכ' בדיק' בימים שברק' כ'על אינ' ראו' בפס', וכן פ'סולקת בימים אינ' לריכ' בדיק'.

13 'חידושי חתם סופר לשו"ע יו"ד סי' קפ"ו ס"ב, וזאת דדעת... כ'על'

פחת"ס חיד'ש שכ'ו אין ח'וב לברוק בימים שאינ' ראו' בפס' כ' אין בדיקות שבימים בפס' מוכיחות של'א תרא' מחמת תשמיש בימים שלפ'עמים ראו' בפס'. (ולכאור' כ' פד'ין ע'ס במסולקת דמים - ולכן אשפ שברק' ע"פ קודם ולאחר תשמיש ואח"כ נע'ע שפ'ית' א'ז בפר"ן אין פ'בדיקות אולות ע' ל'פ'חזיק' באינ' ראו' מחמת תשמיש עכש'תחז'ר לראות כסדר').

ויז"א - אשפ שאין ע' וס' קבוע אב'ל ברק' כ'על ראו' ב'ן כ"ד עכ"ע יוס', ע'ד כ"ד מותרת ב'לא בדיק' מ'וס כ"ד - ע'פ' פש"ק ע'דין מותרת ב'לא בדיק', ע'פ' פשו"ע סובר פרי"ף שחייבת לברוק ע'פ' ואחרי תשמיש ע' פ'עמים ע'פ'כ'י שאינ' ראו' מחמת תשמיש, ופרמ"ס מחייב בדיקות ע'עום.

פכרת' ופ'עתי חיד'ש חומרא בנע'ע לאשפ ז'את שאין ע' וס' קבוע אב'ל אינ' ראו' ע'פ' יוס' מסויים. דבר'ו באים כפ'ענח ע'פ'עכ' סתומ' ברנ"ח -

14 "רנ"א יו"ד סי' קפ"ד סעיף ב', ואשפ שנת... וש"ק סי' קפ"ע ס"ק ע"ע

פרמ"א פ'חמ'ר ע'ת לאשפ ז' כ'מ' י'א פריש' - אב'ל ע'א ברור מ'פ ז'פ, שנת' וס'ת' ע'פ'קדים...?

15 כרתי ופ'עתי סי' קפ"ד ס"ק פ', ויותר נרא'...

ע'פ' פ'עתי מדובר באשפ ש'ן ע'לי' פ'ת'רומת פדן - אין ע' וס' קבוע אב'ל פ'יא ראו' תח'ד אחרי יוס' מסויים ב'בר' - וסובר פ'עתי שבאשפ כ'ז'את מוד' רבי חננ'א ב'ן א'נ'י'ע'ס ע'ר' מאיר שבימים שיש ע' ד'ן אשפ שאין ע' וס' אסור' ע'בע'ע', ע'א ח'ק ע'ר' מאיר א'ע'א באשפ ש'ע'פ' ר"ח אסור' ע'ע'א.

15 ויותר נראה לומר דלא מיירי שרואה

כל ג' ימים בהמשכה רק לפעמים מקדים וראה כ"ז או כ"ח או כ"ט רק ס"ל דכיון דר"מ ס"ל ככל אשה שאין לה וסח אסורה לבעלה ורחב"א סליג והיינו משום דא"כ אשה זו מה שהא עלי' וכי צע"ל שאין לה וסח חב"י גלמודה מצעלה לא החמירו חכמי' כ"כ וכפ"ס מהר"ם הן אמרו והן אפרו כי וסח דרבנן ולא החמירו על אשה לנרעה מצעלה אכ"י אשה זו עמד כ"ז יוס' יש לה וסח ואינה רואה רק כ"ז ימים כאלו אין לה וסח לפעמים מקדמת ולפעמים מאחרת וזה רגילה חמיד כסעס כסעס א"כ על אותן הי"ז ימים ודאי דמודה רחב"א לר"מ דאסורה לשמש דלמא תראה כהן דמה כהן הלא מותרת לבעלה כל כ"ז ימים ונחזי'ה ימים כאלה לא אמרו שיהיה מותרת ואף רחב"א מודה לר"מ ולכך אסורה וזה ללמוד ממקומו של הנהגה מיישומיה דהעמיד דבריו במ"ש הרמב"ם בפ"ח מהלכות אי"ב הלכה ג' כבר בארנו שכל אשה שאין לה וסח אסורה לשמש עד שתברוק וע"ז העמיד הג"ה זו דאשה המשנה וסחה להקדים וכו' ואילו הסעס דהוי כזמן וסח אין כאן מקום הג"ה זו רק לאח"כ באשה שיש לה וסח דאסורה לשמש כל עונת הוסח אלא ודאי משום לאח' דאין לה וסח אוסר כל ימים אלו ודוק :

11 שאלה: אשה שרגילה לראות בענן זה שלעולם לא

בפחות מי"ד ימים אחר טבילתה, אבל לאחר ארבע עשרה ימים אין לה קבע, לפעמים במ"ו או במ"ז או י"ז ולפעמים בכ"א בכ"ג בכ"ד לאחר טבילה אין לה קביעות לדלוגים הללו כלל, אי חשיבי כבה"ג אשה שאין לה וסח להצריכה בדיקה לבעלה בכל תשמיש או לא.

תשובה: יראה דזו אינה צריכה בדיקה כלל לכל אשר

תשמש קודם ארבע עשרה יום לטבילתה, ואפי' לפי ר"ח ור"ת² דפסקו דאין לה וסח בעי בדיקה לבעלה וכתב א"ז ואשירי' שיש להחמיר כדבריהם, מ"מ נראה דהך אשה לאו אין לה וסח מיקרי קודם הארבע עשרה ימים.

13 וזאת לדעת דהני נשי דידן דרוצן יש להן וסח עד זמן ידוע

ואח"כ אין להן קביעות כגון דלא חזי'א צפחות מכ' יוס' ואחר כך אין לה קביעות אז אינו מועיל זמה שצדקה ג"פ צתוך העשרים יוס' אלא לריכה לצדוק ג"פ צימים שאחר עשרים יוס' שאז דינה כמי שאין לה וסח ואותה הצדיקה מוציאה מידי ספק זה ולא זולת זה כלל

וסתות

(מתי חוששים שמא ראותם או תראוכם דמי, ומתי מעמידים אותם על חזקתם לביאטורא)

אשה פזוסקת בטורות

בודקת בוקר וערב *הטפות*, וקודם תשמיש *הבעה*
(כפככ בנוסף לטובות וסתות הנפגעות באשה שאיננה פזוסקת בטורות)

אשה שאיננה פזוסקת בטורות

אין טה וסת קבוע

כשאין טה זמנים קבועים כטה:

- ר"מ אומר: אסורה טבעה
- ר' חנינא בן אינטינוס: רש"י (ור"י טפי ש"ך) - מותרת טבעה בטא בדיקה
- ר"י (ש"ע) - בודקתה ואפי' אחר תשמיש
- ר"ח (רא"ש) - בודקת קודם ול' אחר תשמיש
- רמב"ם - בודקת קודם, ושניהם בודקים אחרת

כשאיננה רואה צד זמן מסוים ואח"כ אין טה קביעות:

תור פזא: תפ"ד (ש"ע) דיוק כיש טה וסת ומותרת בטא בדיקה ובעדקאן
אחר פזא, בתוק פ"מים שרואה בהם: ש"ך - כנ"ל באין זמן קבוע/פסתי - אמה

אשה שיש טה וסת קבוע

קודם צונת וסתה: רמב"ם זעזעות בודקות קודם ת' ויש חיוב לבודק אחרת /
ראב"ד (רא"מ): אסורה לבודק קודם ת' בפני הטה, וא"ל לבודק אחרת

צונת פסמוק לוסתה או"צ: *עונת שלפני צונת פוסת* (ש"ך - כשאין טה טה קבועה/רמ"א אין/שק"א)
אביאסל: *י"ב שעות / ט"ז יום או לילה* (חוו"ד - נ"ל צד שקלה, שקלה וצד נ"ל)
: **נפזרתם** - רמב"ם: חיוב פרישה מ"ת וט"ל ואפי' ביוצא לדרך
רא"ף: חיוב פרישה מה שמא תראו מחמת תשמיש
(המחיר תשי"ב) תוס': חיוב פרישה כנ"ל ברא"ה שמא תראו ואפי' ביוצא לדרך
(ציקר הדין לרא"ה) רש"י: חיוב פרישה מדרך נן (ט"ל) ומותר ביוצא לדרך
וכ' מתשמיש בטבעה - המחיר בחיוב ונישוק תפ"ד/ט"ז - ציקר הדין

שעת וסתה מנש (חוו"ד: טה בקבועה אם יש טה, ואם אין טה אז כל הנענה היא שעת וסתה)

ספק מתי ראותה: ראב"ד ור"י (ש"ך) - חוששת מאחרון / ראב"ד ור"י: חוששת לכולם
נ"י - אסורה מ"ת ט"ל. וח"י ל' לבודק: רש"י - טה דא' מפת/דרבנן דר'
תוס' - מ"ת ט"ל (כדקאן)
(חוו"ד: בוסת ממושק בודקת במוק כל פזאן)

עבר פוסת ול' בדקה י"ב (ש"ך) / ט"ז - כ"ל

רש"י, רמב"ם - טה דא' אסורה מספק (פ"מ) / טה דרבנן מותרת
תוס', רא"ף - טה דא' אסורה ודא' (נפזרתם) / טה דרבנן אסורה מספק (רא"מ)
טא בדקה אב"ט עבר זמן כ' ש' שתפור ותטבוט: רש"י - מותרת ל"ט
תוס' - טה דא' אסורה/דר"מ